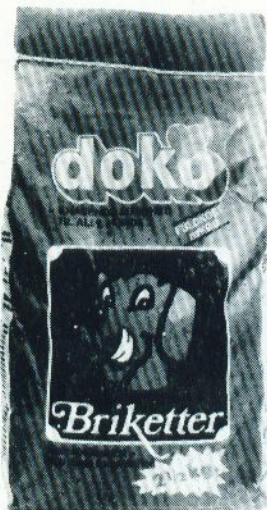

**Professionel
fuldkost**

**- det er sund
fornuft**

til hunden

doko Briketter

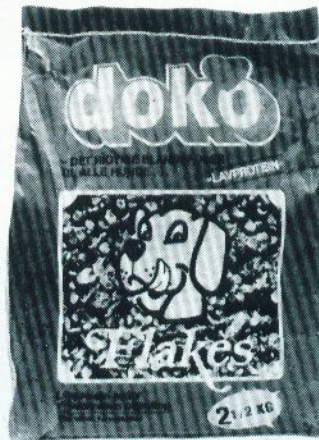
Knasende sundhed til alle hunde. Doko Briketter er fuldkost med kød og udelukkende fremstillet af de bedste råvarer.

3 ernæringsrigtige og velmagende produkter, der sikrer en sund og veloplagt hund - og passer på økonomien.

doko Diner

- alle hundes herlige varme måltid. Doko fuldkost diner med kød er specialbehandlet og forberedt til hundens mave/tarm, så hunden får et optimalt foder.

doko Flakes

- det rigtige blandingsfoder til alle hunde. Doko Flakes er et tilskudsfoder med lavt proteinindhold til blanding med kød eller kylling.

Fas hos specialbutikker og supermarkeder over hele landet. Tlf. 05-62 91 00 anviser nærmeste forhandler.

Viking SPECIALFODER

Tlf. 05-62 91 00

Havnen 51 - 8700 Horsens

a-s expres-trykkeriet i hjørring

medlemsblad for **Rhodesian**
RRK **Ridgeback**
Klubben
Danmark

Den kunne nok ikke gøre sig på en udstilling uden ridge;
til gengæld har den fået lov til at vise sig sammen med
Bodil Udsen på Jyllands-Postens forside - i farver (14.
2. 85, fot. af kulturredaktør Hans Andersen).
Billedet er taget hos en dansk familie i Kenya.

nummer 1

marts 85

Formand:
Mette Kjærsgård
Solbakkevej 32
Toksværd
4684 Holme-Olstrup
Tlf.: 03 76 22 18
Hvalpehenviser

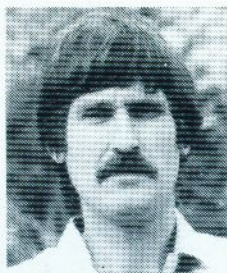
Næstformand:
Mogens Børjesen
Gl.Nykøbingvej 36a
Kollekolle
4560 Vig St.
Tlf.: 03 42 40 53

Kasserer:
Jens Trønning
Ottegårdsvej 3
4130 Viby Sj.
Tlf.: 02 39 35 15

Sekretær:
Vibeke Olsen
Mariehøj 411
2990 Nivå
Tlf.: 02 24 31 89
Udstillingsudvalg
og tilmeldinger

Redaktør:
Jørgen Lorenzen
Vagthøjvej 17
Bjergby
9800 Hjørring
Tlf.: 08 97 11 26

Kontingent:

Enkelt : 150 kr.
Familie : 200 kr.

Annoncepriser:

Helside: 150 kr.
Halvside: 85 kr.
Kvartside: 50 kr.

**indsendelsesfrist
til næste nr: 25-5**

marts 85

Det sker jævnligt, mens man bygger et hus, at der må nogen til at støtte og holde, indtil konstruktionen er banket tilbørligt sammen. Når huset er færdigt, skal det selvfølgelig helst kunne bære sig selv. Så vidt fremskreden er i dag også opbygningen af vores klub. Den står og kan ses, som et andet mindre parcelhus, med værelser til forskellige aktiviteter. Loftet falder ikke ned med det første. Men huse skal vedligeholdes, naturligvis. Den grundlæggende forudsætning er, at der lever nogen i dem. Så kan husene også leve. Ødegårdens triste skæbne behøver vi imidlertid ikke at frygte. I de seneste måneder er der flyttet ikke så få nye beboere ind: medlems-tallet vokser støt, - og dermed muligheden for at få det daglige arbejde gjort. Men muligheden alene gør det jo ikke. Nogen skal tage sig arbejdet på.

Der er begribeligvis reelle grunde til, at

det ikke vrimler med kandidater før bestyrelsesvalget:

Det er dyrt at rejse, f. eks. Klubbens økonomi er imidlertid nu så god, at bestyrelsen har kunnet vedtage at dække sådanne udgifter.

Arbejdsbyrden. Ja, - men med suppleanterne indregnet skal den ihvertfald deles med 7, gerne mere, for hjælpende hænder uden for bestyrelsen er meget velkomne. Det skulle altså være muligt at tage individuelle hensyn.

Om selve arbejdets art gør man sig vist ofte urimeligt andægtige forestillinger. Bestyrelsens funktioner kalder meget mere på den gode vilje og den "praktiske gris" end på benhårde fagforeningsveteraner eller exam. hundepsykologer. Men man lærer noget, når man først sidder der.

Endelig foregår møderne trods alt over en kop dansk eftermiddagskaffe og ikke i den øverste sovjet.

Velkommen til generalforsamlingen d. 21. april! Og velkommen til de nye kandidater!

red.

DA RACEN BLEV TIL (2)

forvoldt et udiagnosticeret problem.

forfædre

Racens historie begynder med hunde, som fremviser den såkaldte "ridgefaktor", og som ledsagede hottentotterne på deres vandringer gennem det sydlige Afrika. Disse hunde blev krydset med andre til forskellig tid og var kendt under forskellige navne, - fx pionerernes ("Voortrekkers") Wa-Hond, som vi næsten intet ved om; Maanhaar; Verkeerdehaar; Steekbaard eller Vuilbaard.

Hawley giver i en personlig meddelelse den oplysning, at "Voortrekkerhunden var tilbøjelig til at danne bylder på halsen i vådt og koldt vejr."

Omkring 1936 har en lærer meddelt forf., at Voortrekkernes Wa-Hond udviklede en byld på halsen, fordi de hele tiden gned sig mod hjulakslen, når de gik i skyggen af vognen. Måske har den dermoid sinus, som forekommer sammen med ridgen, allerede på dette tidspunkt

Helm's hunde

Vi ved altså, at disse hunde forekom i det sydlige Afrika, og også, at pastor Charles Helm bragte to af dem til Rhodesia. Mylda Arsenis oplyste i Ridgeback Roundabout for dec. 1972, at de hed Powder og Lorna. Hawley meddeler (s.27), at han i 1946 mødte Jessie Lovemore, Helm's datter, som kunne huske, at hendes far havde taget hundene med hjem fra en rejse til Swellendam omkring 1879, og at gamle Powder, en stor, greyhoundagtig tæve, var en trofast hjælper, hvis dygtighed og mod under jagten snart rygtedes. En misforståelse synes at foreligge mht Lorna, for det er ikke noget sandsynligt navn til en ridgeback-han.

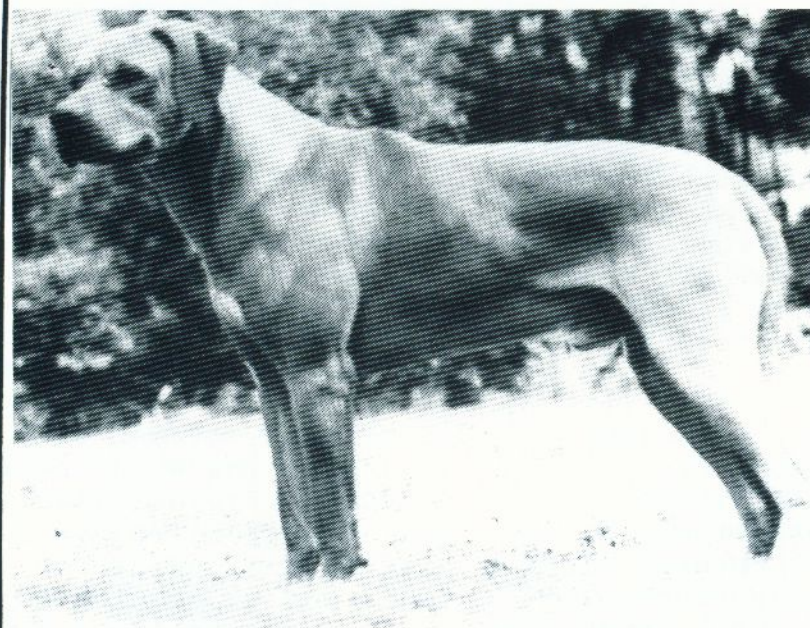
Det er imidlertid næppe troligt, at Helm ville være vendt tilbage til Swellendam for at hente

KENNEL TROLDEBORG

Opdræt af Rhodesian Ridgeback siden 1970!

Hvalpe have
lejlighedsvis

NY ENGELSK IMPORT

DKCH KBHV83 J A N A K T A M M A S

E. og E. A. POULSEN
MOSEGÅRDSVEJ 7

SLAGLILLE . DK 4173 FJENNESLEV

TLF.: 03—60 91 61

hunde mindre end 4 år efter, at han var ankommet til Hope Fountain, sådan som Hawley citerer Jessie Lovemore for at oplyse.

Jessie Lovemore, Charles og Elizabeth Helms datter, skrev i sin bog Thy beginning, om livet i Matabeleland fra 1875 indtil hendes giftermål i 1900, at hendes far blev gift i London 1873 og drog med et "trek" fra Swellendam..til Oudtshoorn..og ankom til Hope Fountain..nær Bulawayo 12. dec. 1875. Et lille barn på et par år har næppe kunnet huske enkeltheder om, hvor på så lang en rejse de to hunde sluttede sig til trekket.

Edmonds oplyste i 1923, at Helms havde importeret hundene fra Oudtshoorn-distriktet (-). I 1884 rejste Jessie Helm til Europa, 11 år gammel, og vendte ikke tilbage før 7. sep. 1894, næsten 11 år senere. I de to år, hendes far var borte fra Hope Fountain, blev hundene sat i pleje hos Cornelius van Rooyen, som boede 60 miles syd for Hope Fountain.

I et brev til Farmers

Weekly 23. nov. 1927 fortalte Lovemore, at hendes far havde fået hundene på vejen op gennem landet i 1875.. og videre, at de havde et par ridgebacks, og at der aldrig var vanskeligheder med at komme af med hvalpene, fordi der ikke var ret mange hunde dengang..

Francis R. Barnes i Bulawayo fik sin første hund i 1910 fra en mr. Graham Stacey, som havde en gård nær Figtree, og som selv fik sine hunde fra van Rooyen, så forbindelsen fra Helm til van Rooyen til Stacey til Barnes er klar nok.

I 1923 skrev Edmonds, at man havde importeret hundene sydfra (-). Han fortalte også, at man ofte så denne type hund med eller uden kransen eller ridgen på ryggen ledsage transportvognene, og at den var kendt som en "boer-hund".

F. R. Barnes

(-) Francis Richard Barnes er vi den største tak skyldige, fordi det var ham, der tog initiativet til at danne den første Rhodesian Ridge-

back (Lion Dog) klub. Han kom til Salisbury omkring 1875, fem år efter det store pioner-træk. Sammen med Harvey Strong dannede grundlagde han Salisbury Kennelklub o. 1896. I 1902 vendte han tilbage til England og giftede sig med Isobelle Muncaster. Deres første barn døde i Salisbury i 1903. Han opdrættede og importerede pointere og dømte også på Salisbury Kennelklubs første udstilling. I 1910 flyttede han til Bulawayo og fik der sin første ridgeback Dingo fra mr. Graham Stacey, sandsynligvis i 1915. Fra Bulawayo flyttede han til farmen Eskdale nær Figtree i 1926. Han indregistrerede sine første og eneste seks hunde 16. marts 1926. Barnes døde 15. april 1962, 87 år gammel.

Barnes' initiativ

(-) Der blev holdt et møde, nogle siger i forbindelse med Bulawayo-udstillingen (1922), hvor o. 20 hunde mødte op med deres ejere. En iagttager, nemlig ingen

ringere end mr. B. W. Durham, der var den eneste dommer i alle racer i Rhodesia på den tid, foreslog, at man skulle tage 5 forskellige hunde ud, der skulle eksemplificere de punkter eller træk, man tilstræbte. "Få dage senere gav mr. Barnes udkast til en standard, og en klub blev dannet. Man accepterede mr. Barnes' standard, og med nogle senere ændringer og forbedringer er denne standard i brug den dag i dag." Dette oplyser, 36 år senere, mr. Durham i et brev til Kennel Union Gazette. Hawley og Arsenis hævder, at dette møde blev holdt i 1922.

Imidlertid skrev Barnes ikke før 29. 12. 1924 til den sydafrikanske Kennel Union for at ansøge den om at indregistrere ridgebacks og anerkende en specialklub; sekretæren svarede 15. 1. 1925. Barnes skriver derefter 5. 2. 1925 på første side i sin nye kopibog, der er påtrykt titlen "The Rhodesian Ridgeback (Lion Dog) Club" til sekretæren: "Jeg tillader mig at oplyse Dem om, at der er

HJEMMELAVET FULDKØST MED KARTOFLER,
GULERØDDER, ÆBLER, RIS, GILBERTO KØD
OG GILBERTO TØRFODER

Salon Hanibal

v/Knud G. Rahbek

INDGANG REFSHALEVEJ 4

Multihuset

Bådsmadsstræde 43 1407 København K

Tlf. 01-57 51 16

dannet en klub i Bulawayo for at opmuntre til og fremme opdrættet af "the Ridgeback Lion Dog" i overensstemmelse med dens standard." Efter mere skrivi fastslog Kennel Unions sekretær 20. 5. 1925, at bestyrelsen stærkt beklager, at den ikke for nærværende er i stand til at anerkende en sådan klub eller race: man ved ingenting med sikkerhed om denne hund eller om opdrættet af den, og Deres eget brev i sagen bidrager ikke meget til at oplyse spørgsmålet.. Efter yderligere breve fra Barnes, og sikkert også anmodninger gennem Barnes fra kennelklubberne i Bulawayo, Gwelo og Salisbury, skriver sekretæren for SAKC 15. 2. 1926, at "jeg tillader mig herved at oplyse Dem om, at min bestyrelse har indvilliget i at anerkende Deres klub og ændre vores klassifikation af Rhodesian Lion Dogs til Rhodesian Ridgeback (Lion Dogs). Dette kan forklare, hvorfor Barnes' anmodning om at få registreret sine egne hunde først blev fremsat 16.3. 1925 (-). Barnes lagde

megen vægt på, at ordet Ridgeback skulle være en del af navnet, fordi, som han forklarede i et brev til den sydafrikanske Kennel Union, enhver hund, man brugte til løvejagt i Rhodesia, kunne være en rhodesisk løvehund, hvorimod hans klub repræsenterede the Ridgeback Lion Dog. Mrs. M. L. Dickson har æren af at have fået sin Drumbuck Tiger (efter ukendte forældre) korrekt indregistreret som den første Rhodesian Ridgeback Lion Dog. Mange hunde senere, 28. 6. 1928, blev Jumbo som den første indregistreret som Rhodesian Ridgeback.

1922? 1924?

Af de foregående bemærkninger kan man drage den slutning, at Rhodesian Ridgeback-klubben sandsynligvis blev dannet i 1924, et årstal som også dukker op i en af klubbens bøger. Senere er dette årstal blevet ændret til 1922, det år, da det første møde blev holdt i familien Peard's hjem i Bulawayo. Men ud fra formuleringen i brevet af 5. 2. 1925 fra Barnes, den nydannede

klubs sekretær, til den sydafrikanske Kennel Union, ser det ud til, at klubben blev dannet i 1924.

lion dogs - før klubben

Det er vigtigt at bemærke, at når Barnes havde fremsat anmodning om siden 19.12. 1924 og fået sin første ansøgning afvist, så er der tale om en ansøgning fra en rhodesisk hundemand, om en rhodesisk hund, fremsat gennem en rhodesisk klub. Faktisk havde kennelklubben 18. 9. 1924, tre måneder før Barnes' første brev, indregistreret de to første Lion Dogs i L. Herrings navn, Grootedam Given og Grootedam Leo. (-) Farmen Grootedam ligger 54 km fra Kimberley. De to ridgebacks var gule og hvide med lange haler, 27 inches (: 68-69 cm) høje, kortpelsede, de var gode vagthunde, havde kuld på 8 - 12 hvalpe, alle med ridge, der er yvivl mht kroner og sinus. Tævens ridge var kortere end hannens (-). Hvor kom disse første

hunde fra? Hawley slår fast (s. 59): "det er skæbnens ironi, at en sydafrikaner skulle have været den første, der indregistrerede en ridgeback", hverken mere eller mindre, men hvad antyder han? Murray konstaterer på s. 192, at "dette annullerer tidligere forfatteres oplysninger om, at racen skulle være uddød i Sydafrika." Begge forfattere synes at antyde, at ridgebacks eller lion dogs faktisk forekom i Sydafrika i Kimberley-området i 1924.

Afdøde mr. A. Gardner Williams, den sydafrikanske kennelklubs protektor, hævdede i 1977, at han havde set de to omtalte hunde i Kimberleys indfødte bydel. De blev holdt af bydelens administrator C. E. Hopeley, som havde fået dem af sin bror, der boede i Rhodesia.. Da Hopeley trak sig tilbage, blev hundene sendt til farmen Grootedam, som L. Herring bestyrede. (-)

(sluttes i næste nr.)

til Danmarks hunde

king

HUNDEMAD

To helt nye King-produkter på det danske marked. Sammensat og fremstillet i samråd med førende danske og udenlandske dyremadseksperter.

ØKONOMI KING

ØKONOMI · KING

Alsiddigt sammensat fuldfoder i briketform. Varmebehandlet. Indeholder ingen fyldstoffer. Let fordøjeligt for hunden.

VAREFAKTA

DEKLARERET

VARMEBEHANDLET
IKKE TILSAT FARVE

Vittoss a/s

6300 Gråsten. Tlf. 04 - 65 16 38
9500 Hobro. Tlf. 08 - 52 11 11

LAVPROTEIN KING

LAVPROTEIN · KING

Alsiddigt sammensat blandefoder i flakesform. Varmebehandlet. Anvendes både som våd- og tørfoder. Blandes med f.eks. kød, kallon, fisk o.l.

Klip ud og send i brev til Vittoss a/s, 6300 Gråsten.

- ☐ Interessert i at blive forhandler af King
☐ Ønsker tilsendt brochuremateriale

Navn _____

Adresse _____

Postnr. _____

By _____

Telefon _____

HURRA - vi har fået en HUNDEHVALP!

Der var engang, sådan begynder alle eventyr, men dette er ikke et eventyr, blot en lille historie om det, at få en lille ny i familien, med de glæder, bekymringer og den usikkerhed dette medfører. I vores tilfælde den store glæde det er, når man er heldig og at det tilsyneladende lykkes, for der er jo mange ting vi står uvidende overfor, når vi anskaffer os en hundehvalp. Selvom der findes megen lektüre om det at holde hund, så er der dog mange ting man ikke kan læse sig til, og meget at tage hensyn til, bl.a.:

AT få etableret det gensidige tillidsforhold, der betinger, at både hunden og vi får et godt "liv" sammen. AT få hvalpen gjort renlig.

AT undgå, at tæpper og møbler bliver ødelagt. AT få hvalpen til at være alene hjemme, mens vi er på arbejde.

AT tilpasse sin dagligdag på en sådan måde, at den kan tilfredsstille familien og ikke mindst hundehvalpen. AT have det overskud, der skal til med at få luftet hvalpen hver dag også selvom det er dårligt vejr.

Historien startede med, at vi, som så mange andre, gerne ville have hund. Det første, vi måtte finde ud af, var, hvilken race, vi skulle vælge. Vi lånte en del bøger på biblioteket og derefter gik der mangan en aften med at kigge, læse og sammenligne hunderacer, og enden blev altid, at vi vendte tilbage til een hunderace som besad de egenskaber, som vi ønskede, en kærlig, trofast, ubestikkelig, vagtsom, rolig, og også en elegant hund. Det kan så vel ikke forbavse ret mange ejere af racen, at valget faldt på Rhodesian Ridgeback. Den 3. 11. 84 hentede vi, og vi er far, mor og Hen-

rik på 9 år, vores lille pige-ridgeback. Hun var da 13 uger gammel, en gyldenbrun skønhedsåbenbaring på 20 velfordelte kilo. Vi kaldte hende Shiwa. Det følgende er "Shiwas dagbog", som jeg har optegnet den gennem hendes første uger hos os:

3. 11.

1. dag. Hjemad gik det uden problemer. Shiwa var blevet snydt for frokost på grund af køreturen, men hun blev hverken køresyg eller følte sig utilpas ved de nye omgivelser, hun lagde sig til at sove i mors skød. Da vi kom hjem, blev der i al hast rigget aftensmad til, som blev serveret og spist øjeblikkeligt. Efter lidt puslen, legen og tisseri blev Shiwa puttet for natten ude i bryggerset, og efter en halv times hyl sov hun resten af natten.

4. 11.

Mor og Shiwa startede dagen med en løbetur, derefter morgenmad og så gik det meste af dagen iøvrigt med at rende ud og ind, og ud og ind igen, uden noget tegn på,

at Shiwa ville sætte sig og tisse, det skulle foregå indendørs. Til aften mistede hun appetitten. På aftenturen var der delvis succes, det var første gang hun ville gøre ude (men ikke tisse), så hun fik megen ros, og som belønning et par hundekiks. Shiwa er meget kærlig og kælen, hun ønsker kontakt hele tiden, men det hele er jo også så nyt. Så er det atter sengetid, og nok en halv times hyl, derefter ro.

5. 11.

I dag er det mandag, mor har ferie. Shiwa havde ikke gjort inde i nattens løb, så det var ud i en fart. Det gav resultat, både stort og småt, det var herligt, og nu blev "roserne" fundet frem. Hun har stadig ingen appetit, det skyldes måske at hun forspiste sig det første døgn, hun er derimod blevet noget fræk, man skulle næsten tro, hun er begyndt at føle sig hjemme. Resten af dagen gik som i går, ud og ind meget ofte, men med resultat af og til. Sengetid, hun glemte forresten at hyle til natten, eller måske var

hun for træt.

6. 11.

Vi begynder så småt at være heldige med at få Shiwa til at gøre ude, så vi roser hende til skyerne. Appetitten er vendt tilbage. Vi har lavet en midlertidig hundegård ude på terrassen, den kan gå an en lo-15 minutter ad gangen. Her bruger hun så megen energi, at hun er dejlig rolig inde. Hun er også nogenlunde hæderlig til at gå i snor på vores traveture. Men mor, hun har det herligt, "vi har fået en lillesøster, ikke?". Nå, god nat, uden hyl.

7. 11.

Stadig held med at gøre ude, nu er det oftere ude end inde, MEN der vanker også kun kiks og ros, når det foregår ude. Hundekikksene forlanger hun nu selv, så snart hun er færdig. Ellers begynder det at se ud til at vi har fået en daglig rytme, som synes behagelig for alle. En voldsom, men kærlig velkomst bliver Henrik og far til del, når vi kommer hjem fra skole og arbejde. Mor er begyndt at tage Shiwa med ud at handle, det er noget "farligt" noget, men også spændende, farligt med alle de væmmelige, larmende biler, - spændende med cyklister og fodgængere, og så er der jo alle mulige nye og ukendte dufte.

8. 11.

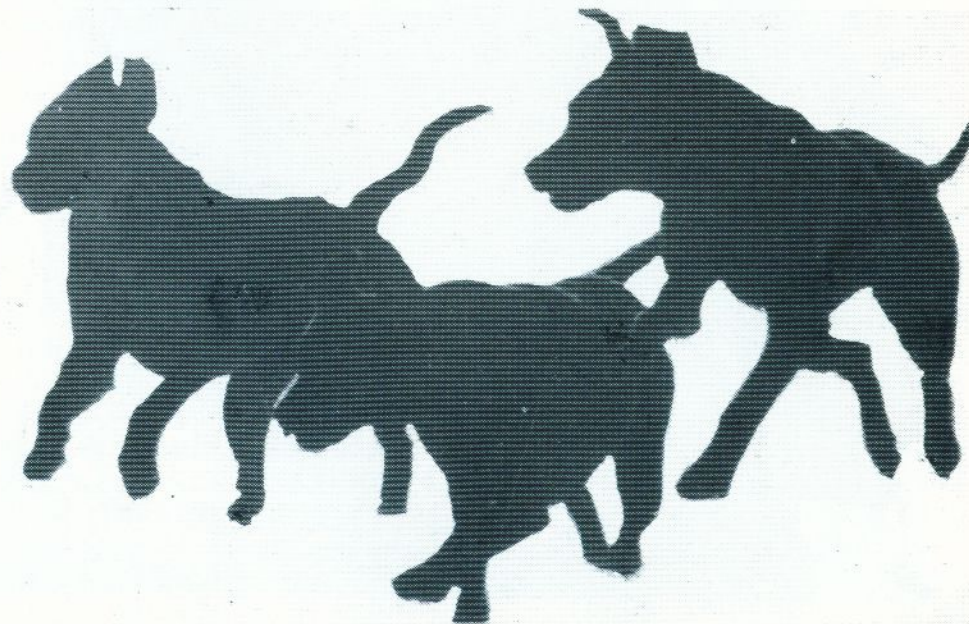
Morgenmad er en herlig ting, så den bør serveres hurtigst muligt, hvis det skal gå efter Shiwas ønsker. Hundegården tærer hårdt på kræfterne, når hun har været derude om formiddagen, kræver det en tre timer på langs derefter frokost og en gåtur, nok en tur i hundegården og så atter lidt

på langs, inden far kommer hjem og leger lidt. Derefter aftensmad, - gåtur, - leg, og så er Shiwa træt for i dag. Resten af aftenen sover hun nemlig i stuen, derefter i seng i bryggerset. Shiwa har kun tisset inde én gang i dag, og hun er begyndt at pive, når hun skal ud. Vi synes, hun er blevet meget dygtig.

9. 11.

Shiwa bliver 4 måneder i dag, så hun fik et kæmpekødben, som hun har hygget sig gevaldigt med. Hun har et

par gange været lidt rigelig interesseret i møblerne, men et bestemt FY har været nok, og vi har ikke set hende forsøge igen, det skyldes måske, at hun har rigeligt med legetøj. Mors bror kom på besøg i dag, det var alt andet end populært hos Shiwa, han blev mødt med en knurren som hun hentede helt nede fra maven, og han blev vogtet fra han kom til han gik. Shiwa var stueren i dag, flot ikke?

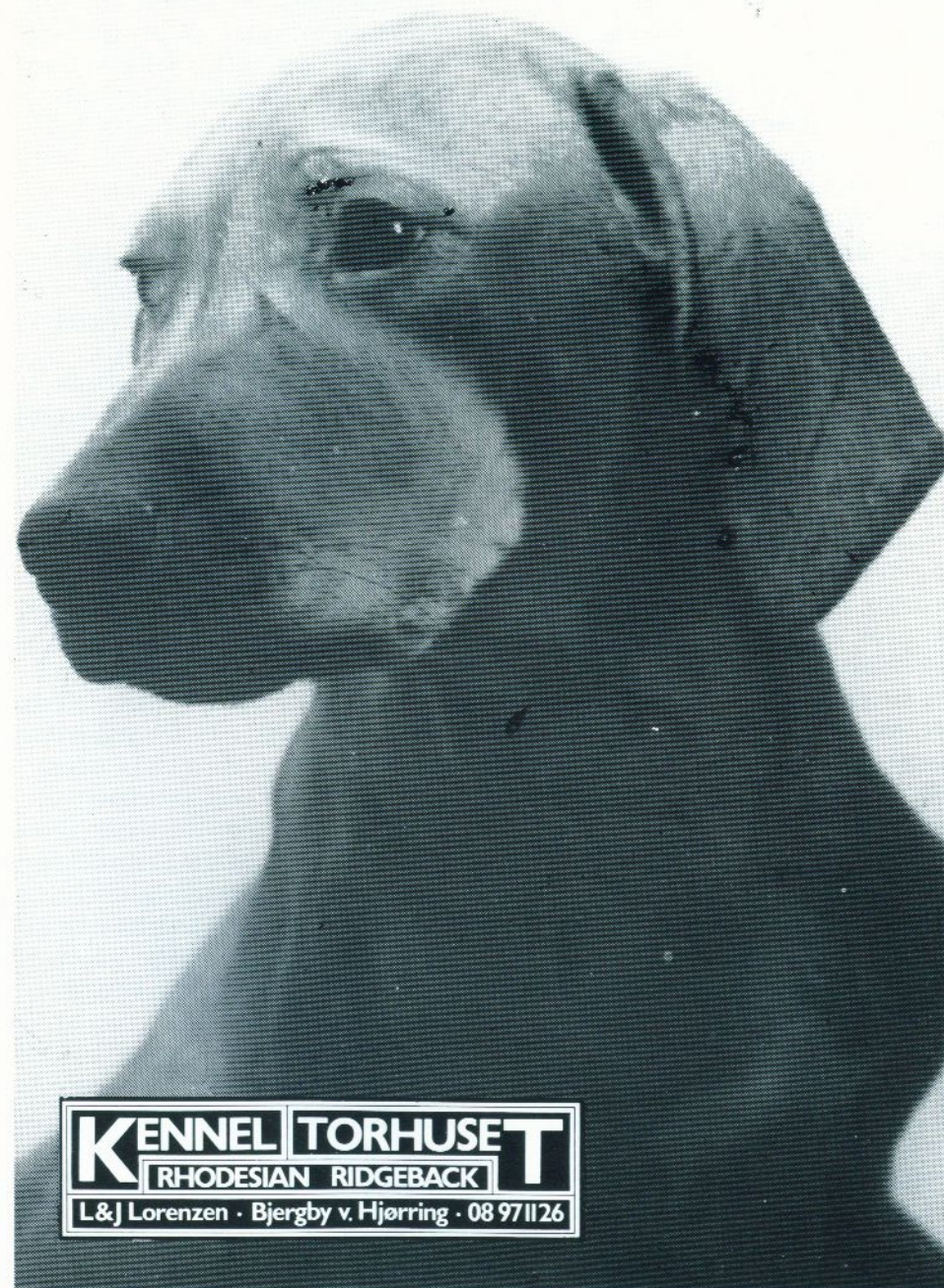
11. 11.
Stueren i week-enden, så nær som et enkelt uheld, men det er til at leve med. Vi har lavet en lille hundegård i en del af garagen, her er det meningen, at Shiwa skal være, når mor skal på arbejde igen, vi synes det er synd, hvis hun skal opholde sig udenørs på denne årstid, så nu må vi se, om hun kan vænne sig til at være derude. Ellers har det været en rolig week-end, hvor Shiwa har nydt at hele familien har været hjemme hele tiden.

14. 11.
Shiwa er begyndt at få nye tænder, det er nogle ordentlige bisser. Hun er nu helt stueren. Derimod er hun ved at blive en "bisse" overfor Henrik, bedst som de leger, tager det pludselig overhånd, og så bider hun lidt rigeligt. Det går naturligvis ikke, så et solidt tag i halsbåndet efterfulgt af et FY fra far eller mor, dæmper gemytterne. Hundegården i garagen er ikke overvældende populær, hun hyler og hopper rundt derude, så mor kørte

hjemmefra et par timer i dag. Men da hun kom hjem igen, sov Shiwa derude, det gjorde hun iøvrigt resten af dagen, så vi gætter på, at hun haft endog meget travlt.

17. 11.
Vi har for nogen tid siden kontaktet DCH og tilmeldt Shiwa til et lydighedskursus, og det startede i dag. Det var naturligvis mest en introduktion, men alligevel skal vi nu øve - "på plads" og "gå i line", vi håber, det bliver sjovt fremover. Hundegården kan nu bruges uden hyleri. Iøvrigt vabenstilstand mellem Henrik og Shiwa. God appetit. Frisk og fræk på en herlig måde.

18. 11.
"Frisk og fræk på en herlig måde" - sådan da, for i dag var det for frisk, det gik for fulde sejl, desværre indendørs, så det føg rundt med hund og madskål + diverse ting og sager. Så blev mutter gal, hun fik fat i synderen og et solidt tag i nakkeskindet fremkaldte en serie umelodiske hyl, men legen var sandelig slut, og en noget slukøret "dame"

KENNEL TORHUSE T
RHODESIAN RIDGEBACK
L&J Lorenzen · Bjergby v. Hjørring · 08 971126

hang ved mors skørter en rum tid. Vi var til familiefødselsdag i dag, så Shiwa skulle være alene hjemme for første gang i et længere tidsrum. Det gik fint, vi kunne se, at hun havde sovet, og hun var stadig søvnig, da vi kom hjem.

24. 11.
Shiwa har været alene hjemme om dagen i denne uge, indtil mor kommer hjem fra arbejde kl. 12. Det går fint med at være i hundegården, og vi kan se, at hun er begyndt at anlægge tykkere pels, især på maven, men der er også betydeligt koldere i garagen end inde i stuen. Hundetræning i dag: træneren var overmåde tilfræds med hundene, de fik masser af ros, - os hundeførere fik masser af ris, kan man nu forstå, at flere har påstået, at det er en dygtig træner? Nå, i alle tilfælde så er Shiwa blevet dygtig til at gå i snor, hun har fundet ud af, at halsbåndet ikke strammer, når hun går pænt. Den hvælpemad, Shiwa har fået indtil nu, gider hun ikke spise mere, hun vil have ligesom os, ~~men~~ hendes

vitaminer - kalk og levertran skal hun have, ellers tvivler hun vil eller ej. Hun blev målt og vejjet i dag: 55 cm høj og 24 kg.

31. 11.
Shiwa har skiftet pels, den er blevet meget tykkere og meget mørkere. Et nyt gebis er det også efterhånden blevet til. Hun er stadig stueren, så er der noget at sige til, at vi bare synes, hun er dejlig? I dagligdagen er hun meget rolig, hun er om muligt endnu mere kærligt anlagt og vil hellere end gerne stryges og klappes i det uendelige. Men gæster er stadig en pestilens, der bliver vogtet fra de kommer til de går, selv de der kommer meget ofte, undtaget er børn, det er dejligt, når Henrik har kammerater med hjem, og især, hvis de gider spille bold.

9. 12.
Hundetræningen går ganske godt, det er en pragtfuld oplevelse for Shiwa hver lørdag. Pragtfuldt er det også med en tur i skoven, der løber der en bæk, som

hun boltrer sig i. Der er også en masse spor og spændende dufte, der sommetider er så interessante, at det kniber med at komme, når der bliver kaldt, men helt sikkert: en gang gemmeleg virker hver gang, og det så meget, at hun bliver ved os resten af den tur.

17. 12.
Nu er det snart jul, og vi har alle travlt med forberedelserne. Shiwa er naturligvis interesseret, dog mest i at smage på juleknasen, og hun kan ikke rigtig forstå alle de mærkelige dimser, der hænger og flagrer rundt omkring, men hun nu godt lade tingene være. Vores hundedressurkursus ligger stille til efter nytår, men vi fortsætter naturligvis den daglige træning. Hun er nu så dygtig, at hun - går på plads, dækker, sidder ved fod, kommer når der bliver kaldt, og går fint i line. Shiwa måler nu 57 cm og vejer 27 kg., så hun er snart en stor pige.

24. 12.
Juleaften, det er jo børnenes store aften,

og Henrik var selvfølgelig meget spændt. Selve dagen gik ganske rolig, det eneste unormale var at Shiwa holdt vagt, men denne gang var det ovnen, der blev vogtet. Efter spisning og dans om juletræet skulle vi have kaffe og hygge os, da der syntes at lyde en mumlen henne fra hundekurven -: "Mennesker er nogle underlige skabninger. Først planter de et træ inde i stuen, så hænger de "legetøj" på det, - men det må ikke røres - så smider de mere "legetøj" under træet, - det må heller ikke røres, og det bare fordi jeg er en hund. Men værst af alt er dog at, lige som jeg har spist og trænger til en lur, så render far og mor og Henrik + nogle andre rundt om det der træ og skråler, så det ikke er til at holde ud at høre på. Jeg håber snart, at julen er over." - Men måske hørte vi forkert?

Vi vil nu slutte historien om vores Shiwa og sige følgende: der er naturligvis hundreder af små ting i dagligdagen,

som vi ikke kan få plads til, både glæder, men også små problemer. Det er også nemt at skrive om vores "pragthund", for vi tror, vi har været meget heldige. Vi har fået den rigtige hund i en god alder. Dette er en personlig vurdering, men jeg føler mig overbevist om, at det at få en 3½ måned gammel hvalp er langt at foretrække for en 8 ugers. Den bliver hurtigere renlig, er ikke så vild og tåler mere. Til

sidst en stor tak til kennelen for den venlige måde, vi blev modtaget på og for u-vurderlige råd, både før og efter vi købte Shiwa. Vi har erfaret, at der er en enorm viden hos de "professionelle" hundefolk, og at de hellere end gerne stiller den til rådighed for os andre. Det er meget betryggende, når vi næste gang skal købe hundehvalp.

Venlig hilsen,
Hanne Jensen.

Vermox vet. ormekur

bredspektret, sikkert og effektivt

Handelsformer:

(Apotekspris incl. moms).
10 tabl. 100 mg, kr. 26,85.
20 ml mikstur, 50 mg/ml, kr. 32,25.

Vermox vet.

For at beskytte sine hvalpe, sin tævehund, andre hunde (og sig selv) er det vigtigt, at hvalpene får deres første ormekur omkring 4 ugers alderen.

Vermox vet. mikstur i sprayform er specielt udviklet til denne første behandling af hvalpe.

Dosering:

Tabletter:

hvalpe og killinger: 1/4 tabl. 2 gange daglig i 5 dage
katte og små hunde: 1/2 tabl. 2 gange daglig i 5 dage
større hunde: 1 tabl. 2 gange daglig i 5 dage

Mikstur i sprayform:

under 1 kg: 1 tryk 2 gange daglig i 2 dage
over 1 kg: 1 tryk pr. kg 2 gange daglig i 2 dage

Vermox vet. kan købes receptfrit på apoteker, hos V-mrk. forhandlere og dyrlæger.

JANSSENPHARMA
HAMMERBAKKEN 21 · 3460 BIRKERØD · TLF. (02) 81 10 44

Feb. 84

HARE OG ridgebacks

Som den lykkelige ejer af 2 ridgebacks - en han på 2½ år (Janak) og en tæve på 1½ år (Addi) kan der af og til ske ikke så lidt. Alene overskriften kan måske få nogen til at se sig forskræmt omkring - jeg har ihvertfald fået min oplevelsestrang opfyldt et par gange på det grundlag.

Det hele startede, da vi kun havde Janak. Han kunne til gengæld i en periode give én rigeligt at gøre. Han var i sin tid lidt af en lømmel! Vi bor i udkanten af byen og havde dengang en dejlig stor luftemark

lig stor "luftemark" næsten lige overfor. Her blev Janak ofte luftet og fik lov til at løbe frit. - Desværre boede der åbenbart en hare herovre. Ihvertfald skete det ofte at den fór op foran Janak - og så gik den vilde jagt trods mine ordrer om at "Blive her". - Janak kom altid hurtigt igen, men han lærte åbenbart herved, at hvis der skete noget

interessant i det fjerne, så kunne han roligt stikke af - vi kunne jo ikke nå ham.

Nu er der gået en del tid siden. Vi har fået en hund mere - og da jeg går til træning med dem begge, har jeg efterhånden opnået et helt godt styr på dem - også uden liner. - Men det kniber dog stadig, når der er udsigt til en god harejagt!

Den førnævnte luftemark blev desværre optaget af en enorm flok køer - og dem turde vi ikke udfordre! Vi har dog heldigvis en anden god luftemark tæt ved - et såkaldt grønt område - der dog har mange villager som nabo. Den ene ende vender dog ud mod marker.

Her gik jeg så en dag i efteråret med hundene. De var netop blevet sluppet fri, da en hare styrter afsted. Jeg tog det først meget roligt, hundene trængte til en god tur efter flere dages luftning i menneskefart, og haren havde retning væk fra byen - ud over markerne.

Nu kan sådan en hare åbenbart godt ændre mening! Om det var fordi der ingen gemmesteder var på den åbne mark ved jeg ikke, men i hvertfald foretog den en stor flot bue - tilbage mod husene - og forsvandt ind i den første have - med hundene bagefter. Nu er jeg normalt ret rolig af gemt - men da RABTE jeg, så mindst 3 af de omkringboende husejere må være blevet tunghøre. Jeg så jo for mig hundene drøne afsted gennem et utal af vel-friserede villahaver, med deraf følgende uvenskab med det halve af Randers' østby! Mens jeg stod der og overvejede hvad jeg nu skulle gøre, hørte jeg pludselig en puslen og ud af buskadset BAG MIG - altså den modsatte retning af "flugtvejen" - dukkede pludselig 2 meget uskyldigt udseende hunde op - med tungen kækt hængende ud af mundvigen. Hvordan de pludselig kunne komme ud fra det sted, fatter jeg simpelthen ikke - og får det jo nok heller ikke at vide. Men der var én, der fik liner på sine

hunde og luskede videre. Ikke flere oplevelser den dag, tak!

Men stedet er ellers godt at have, og vi bruger det nu flittigt stadigvæk - selvom der altså af og til sker nye flugtforsøg. Ja, så sent som igår fik Janak pludselig øje på haren igen - rev sig løs fra mig og strøg afsted - med linen dansende be efter sig. Han kom nu hurtigt luskende igen - med et passende ydmygt udseende. Men jeg tror nu ikke, det vil blive sidste gang!

A propos harer - så plejer man jo at sige "bange som en hare", men jeg mener nu at have truffet verdens modigste. Den dukkede såmænd op midt under en træningstime på Dyrskuepladsen i Randers, hvor flere træningshold var igang. Den tog sig ganske roligt en tur tværs hen over hele arealet. Heldigvis for hare og hundeførere var det ikke under en apportøvelse eller en "fri ved fod"-øvelse. Alle - nok ca. 25 hunde ialt - var i liner, men en god del af dem fortalte højlydt

hinanden, hvad de nok skulle gøre ved sådan en lille frækkert, hvis de ellers bare ikke havde været i snor!

Til slut kan jeg kun sige, at det heldigvis ikke er lykkedes Janak og Addi at nedlægge noget bytte. Trods flere forsøg som sagt - så måske man blot skal tage det hele som en oplevelse!

P.S. Der er vel ikke en læser, der har en god opskrift på hare - hvis nu altså det lykkes engang?

Jytte Henningsen,
december 1984.

- til lykke!

1.3. nedkom Årets Hund 1984, Vibeke Olsens Nadra med 8 hvalpe, 4 af hver. Faderen er den tyske INTCH Kianga Cyrus.

TAG ET GODT BILLEDE!

Ridgebacken er ikke det allernemeste motiv. Der skal både held og hurtighed til, man skal være fortrolig med dens reaktioner, - og ikke tage det for nøje med filmforbruget. Men det er spændende, bliver hurtigt en sport i sig selv, - og bladet vil intet hellere end formidle resultaterne! Forhåbentlig kan en og anden få lidt udbytte af nedenstående erfaringer.

kontrast

For lidt og for meget er af det onde. Sort-hvide fotografer døjer med at få hunden til at kontrastere tilstrækkeligt mod baggrunden. Filmen gengiver det brune og det grønne i naturen med næsten de samme gråtoner. Sørg så vidt muligt for, at der falder lys på hunden, helst sidelys: det modellerer konturer-

ne, gengiver muskelspillet. Direkte medlys er ofte for fladt. Eller man kan modsat bestræbe sig på at få hunden til at stå mørkere mod baggrunden. Fotografér fra lavt perspektiv (ned på knæ!), så hunden tegner sig mod himlen i stedet for mod marken bagved. Modlyset kan give raffinerede billeder, men pas på, at hunden ikke bliver så mørk, at detaljerne forsvinder. Overeksponér i modlys 1 á 2 blændertrin. - Samme problem med ridgebacks i sne, - og i sommersonne på stranden: de står ofte for mørkt, altså: blænd op!

perspektiv

Man skal ikke kun ned på knæ af hensyn til kontrastbalancen. Fotografér fra hundens højde! Ellers forvrænges perspektivet, og man får ikke det rette indtryk af proportionerne (typisk: hoved og overkrop overdimensioneret i forhold til ben og bagkrop, når man fotograferer skråt ovenfra).

udstillinger

Udstillingsfotografens første store problem er at finde en ordentlig placering. Undertiden er det i praksis kun muligt at komme til fra én side af ringen. Man overvej de muligheder, der dog er! Det er en god idé at studere bedømmelsen af den race, der er inde for ridgebacks så man bliver fortrolig med dommerens ringvaner. Man bør også på forhånd præcisere sit motiv: er det hunden i flot positur? (Dét billede tages i øvrigt ofte bedst i en rolig stund uden for ringen). - Er det dommerpersonligheden? - Bedømmelsessituationen? - Kun meget sjældent kan man få det

hele på én gang. Et tip om indendørsudstilling-er (og dermed en bøn til de fotograferende medlemmer om at hjælpe med til at dække udstillingerne): lad blitzten blive hjemme! Brug hellere en 400 ASA s/h film (HP 5, Tri-X) og eksponér den efter 1600 ASA: jeg vil gerne specialfremkalde den ("presse" den), det gør fremkalderlaboratorierne nemlig ikke uden videre. - Resultaterne bliver forbausende gode.

opstillinger

Her gælder det om at undgå overdreven voldsom overvinkling, pas også på ikke at "hænge" hunden i linen i bestræbelsen på at stramme den op. Bortset herfra er det ikke så vanskeligt at fotografere en scenevant udstillingshund med sin ejer i snor. Hvis ejeren selv skal med på billedet - og hvorfor skulle hun ikke?, med tiden øges den dokumentariske værdi af sådanne fotos, - så igen: ned på knæ! Men denne gang gælder det både fotograf og ejer. De meget almindelige udstillingsfotos af typen: hund + oversavet dame har noget utilfredsstillende ved sig. Om man så vil gå i den klassiske "topping and tailing"-positur er selvfølgelig en smagssag. Personlig synes jeg, det er lidt synd at lægge så meget beslag på hunden.

»fri!«

Det bedste indtryk af sin ridgeback får man imidlertid ikke altid ved at vise den som udstillingsgenstand, - men som sig selv, uberørt af menneskehånd. Det er dog ikke gjort med at tage line og halsbånd af den og så skyde løs. Det drejer sig om at afvente en situation, hvor den koncentrerer sig, og i udtryk (ørerne oppe!) og kropsholdning udstråler sit ridge-

back-væsen: vågen, opmærksom, naturligt vagtsom. Man er nødt til at respektere hundens "urørlighedszone". Kommer vi for tæt på, bliver den for meget henvendt på os, appellerende, logrende, afventende. Vi skal nogle meter væk, før den kan blive sig selv. Så kommer den godt nok ikke til at fylde så meget på negativet. Men hvis man iøvrigt har stillet skarpt på hunden, kan den nok tåle at blive "blæst op" på en udsnitsforstørrelse.

Det skal helst ikke være den, som ridgebacken er knyttet tættest til, der tager sådan et billede, hvor også "den usynlige snor" skal tages af. Hunden vil i så fald være tilbøjelig til hele tiden at vende sig mod fotografen, og vi vil helst have den mere eller mindre fra siden. Det er meget bedre, at ridgebackens menneske optræder som fotografens assistent, der ved sit nærvær fastholder hunden på det sted, hvor der skal fotograferes. Man skal give sig god tid. Vent med at fotografere, til hunden har løbet noget af kådheden af sig. Resten er så i høj grad et spørgsmål om udholdenhed og held: en bil, der pludselig starter, en anden hund, der giver sig til at gø et stykke væk etc. Overraskelser lader sig arrangere. Men ridgebacken er ikke nem at narre!

materiale

Alt kan gengives sort-hvidt og altså bruges i bladet. Helt uproblematisk er naturligvis s/h-materiale i negativ eller som færdig kopi. Kopiens størrelse er underordnet. Også farvedias og farvenegativer kan bruges. Det er noget mere besværligt med farvepapirbilleder, - send hellere negativet. Eneste undtagelse: disc-negativer. De fleste af os tager vores bedste billeder i den lyse tid. Nu er lyset ved at få magt igen. God fornøjelse!

JL

Et professionelt ridgeback-foto! Fra modebladet "Petra", gengivet i den tyske RR-klubs blad 4/84.

UDSTILLINGER

Vinteren har været lang og streng! Rejselysten er knap nok vågnet. I Sverige måtte et "Uppfödarträf" aflyses i begyndelsen af måneden, - og herhjemme svigtede tilslutningen til den første udstilling i Hammel 23/3.

Men nu begynder sæsonen, - så småt.

14/4	Roskilde (RRK)
anm.frist 18/3	muligt at udarbejde en definitiv dommerliste. Vi arbejder på at skaffe to specialdommere til forårsudstillingerne: Lothar Scheider til Roskilde og Betty Webster til Frederiksværk.
4/5	Hillerød (DKK)
anm.frist 30/3	
26/5	Frederiksværk (RRK)
anm.frist 22/4	
22/6	Århus (DKK)
anm.frist 18/5	Tilmelding til RRKs udstillinger foregår på klubbens tilmeldingsblanketter, som kan rekvireres hos Vibeke Olsen og tilbagesendes til samme.
17/8	Otterup (RRK)
anm.frist 15/7	Tilmeldinger til DKKs udstillinger foregår på DKKs tilmeldingsblanketter, som rekvireres hos DKK og returneres hertil.
18/8	Otterup (DKK)
anm.frist 13/7	
22/9	Brøndby (DKK)
anm.frist 17/8	
20/10	Karlsunde (RRK)
anm.frist 16/9	
2/11	Herning (DKK)
anm.frist 28/9	RR - D A G E N bliver søndag 7/7 i Korsør. Nærmere om dette helt utraditionelle arrangement i næste nr. af bladet (juni), der kommer ud inden anmeldelsesfristens udløb!

Bestyrelsen beklager, at det endnu ikke har været

"Så er der Trimm"

Knnnaasss...

Hunde elsker Trimm. Måske er det de gode ingredienser. Rigtig oksekød, rigtig kylling og friske naturprodukter som hvede og majs. Eller måske er det sammenbagingen til lækre, sprøde bidder der rigtig giver noget at tygge på. Eller måske er det bare fordi sund og naturlig fuldkost middagsmad som Trimm lugter og smager bedre end den mad mange hunde ellers får til middag.

Trimm giver sikker sundhed og mere velsmag for pengene. Trimm kan købes i pakker à 1 kg, 3 kg og 10 kg.

Selv hunde der ikke kan lide tømrad kan lide Trimm middagsmad.

Skriv til MasterFoods og få brochuren. Hvad ved du om din hunds ernæring? Masterfoods as. Fabriksparken 10, 2600 Glostrup.

Holway Plover.
Markprøve: 2 x 1. vinder med certifikat.

K L U B B E N

aktiviteter

K A R A K T E R T E S T
DKK Kreds 1 afholder den
27. - 28. april 1985 ka-
raktertest i Hammersholt
med teori den 10. april
kl. 19.30 på Birkerød
Bibliotek.

For nærmere orientering
eller tilmelding kontakt:
Bent Rasmussen, Kirsebær-
vangen 2 H, 2760 Måløv.
Tlf. (02) 97 16 36.
Tilmeldingsblanketter kan
iøvrigt også rekvireres
hos Vibeke Olsen eller i
DKK.

B R Ø R U P - S K U E T
DKK Kreds 4 afholder et
skue i Brørup lørdag d.
8. juni 1985 kl. 11.00
ved Markedshallerne i
Brørup. Tilmelding på
selve dagen kl. 8.30 -
10.30. Gebyr 85 kr. pr.
hund (hvalpe 60 kr.).
Champions deltager ikke
i BIR! - Der er iøvrigt
Barn og hund-konkurrence
og apporтерingskonkurren-
ce for alle jagthunde
kl. 12.00 - 15.00: 10 kr.
for udst. hunde, 20 kr.
for ikke-udstillede.
DKK-stambog og vaccina-
tionsattest skal fremvi-

ses.
Spørgsmål vedr. skuet
besvares på 04 66 71 18
eller 04 55 45 71.

..fra DKK

Klubben har modtaget et
brev fra DKK

d.14/12, der opregner en
række eksempler på speci-
alklubbernes manglende
"papirdisciplin" omkring
indsendelsen til DKK af
registrerings- og udstil-
lingsanmeldelser etc.
På et enkelt punkt kan bre-
vet måske give anledning
til, at bestyrelsen "lader
Sorteper gå videre": man
bør være omhyggelig med
at anmelde sin hund i den
rigtige klasse, når man
melder sig til en udstil-
ling. Det er specielt o-
vergangen fra unghund til
åben klasse, der volder
problemer.
Grænsen er 20 måneder.

bestyrelsen

MØDEREFERAT FRA 10/3
1. Udstillingerne i 1985
er blevet diskuteret bl.a.
m.h.t. dommere (vi for-
søger at få Lothar Schei-
der til Roskilde, Betty

Webster til Frederiks-
værk).

2. Det vedtages, at besty-
relsesmedlemmer fra og
med 1985 får dækket aktu-
elle rejseudgifter.

3. Meddelelser fra DKK.

4. Mogens Børjesen over-
tager kassererens for-
pligtelser indtil gene-
ralforsamlingen.

nye opgaver

kalder på vor hidtidige formand og
kasserer. Mens dette skrives, er
kassereren på vej mod Sdr. Strøm-
fjord, - dog ikke med kassen, men
som dir. sekretær i Monberg & Thor-
sen, og som, forhåbentlig livligt,
korresponderende medlem. Held og
lykke, Jens, og det samme til for-
manden, der har sendt os denne af-
skedshilsen:

Vor RR-klub har nu eksisteret i
2 1/2 år. Jeg var med fra starten,
drevet af behovet for at samle
oplysninger om vor dejlige race.
Hvordan skal sådan en hund se ud,
opføre sig, omgås osv. Det var
meget spændende og lærerigt at
blive hvirvlet ind i et sådant
arbejde.

Indtil efteråret '84 var sammen-
sætningen i bestyrelsen stort set
den samme. På dette tidspunkt op-
stod der desværre en krise, som
medførte, at Allan og Pia Schr.
trådte ud. Jeg vil dog her benyt-
te lejligheden til at takke Allan
og Pia for mange positive stunder
og oplevelser.

Klubben står nu for en (måske til-
trængt) fornyelse. Kun ét af de
oprindelige best.medl., nemlig
Vibeke, bliver siddende i sadlen
sammen med Jørgen og Mogens, der
blev valgt ind ved generalfors.
'84. Der bliver altså 4 nye, kvik-
ke hoveder at trække tid og kræf-
ter på sammen med de gode "gamle".

Mine egne kræfter vil fra august
blive brugt til at vænne sig til
at have en skrålhals i huset. Jeg
har dog fået lov til indtil vide-
re at fortsætte som hvalpehenvi-
ser, hvilket glæder mig meget.
Yderligere vil Shiba og jeg fort-
sat jævnlige dukke op ved udstil-
lingerne, hvor vi håber på en
god snak med gamle og nye medlem-
mer.

Jeg vil gerne takke best. for det
gode samarbejde, vi har haft. Vo-
re møder har generelt set været
præget af en dejlig stemning. Jeg
håber, den ny bestyrelse vil op-
leve det samme.

Også tak til klubbens øvrige med-
lemmer for den interesse og posi-
tive holdning I har vist. Lad
fortsat den gode ånd herske på ud-
stillingerne o. lign. Mit håb for
RR-klubben er, at den vil blive
kendt som en klub, hvor man lever
i fred og fordragelighed uden per-
sonlige intriger og skandaler. Lad
den ægte interesse for HUNDEN være
i højsædet.

Med venlig hilsen
Mette Kjærsgård

generalforsamlingen 1985

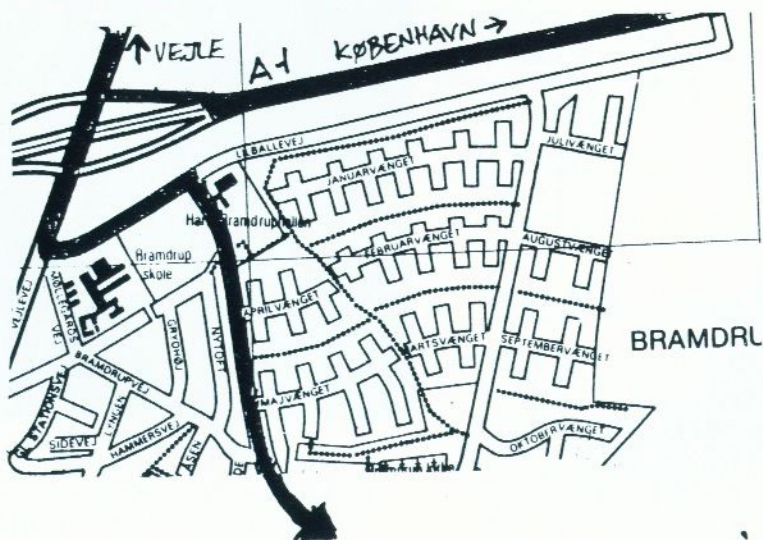
Den ordinære generalforsamling afholdes i år
s ø n d a g 21. a p r i l kl. 14.00
på

K O L D I N G F R I S K O L E

Bramdrup Skovvej 25

(Som meddelt i december-nummeret skulle mødet have været holdt i Juelsminde, men vi har ændret stedet, da det viste sig, at færgetidspunkterne passer meget dårligt).

Intercitytog Kbh.-Esbjerg afgår fra Kbh. Hovedbanegård kl. 10.00 og er i Kolding kl. 13.35. Deltagere, som kommer med dette tog, kan blive kørt i minibus fra stationen til skolen (10 min.). - Et gennemgående tog Esbjerg-Kbh. afgår fra Kolding kl. 17.14 (ank. Kbh. 21.15). Næste afgang fra Kolding 18.14 har skift i Fredericia (ank. Kbh. 22.15). Bilister kan forhåbentlig finde frem efter nedenstående skitse:

Der kan arrangeres et sønderjysk pølsebord, hvis der viser sig interesse for det, à 30-35 kr. pr. deltager. Tilmelding senest 7. 4. til Jørgen Lorenzen (08.97.11.26). Kaffe, øl og sodavand kan købes på stedet til "høkerpriser".

D A G S O R D E N ifølge klubbens love:

1. Valg af dirigent.
2. Valg af referent og 2 stemmetællere.
3. Bestyrelsens årsberetning forelægges til godkendelse.
4. Revideret regnskab forelægges til godkendelse og meddelelse af ansvarsfrihed.
5. Kontingent for næste år fastsættes.
6. Behandling af indkomne foreslag fra bestyrelse og medlemmer.
7. Bekendtgørelse af valg til bestyrelse, suppleanter og revisorer.
8. Eventuelt.

VALG TIL BESTYRELSEN

Som det fremgår af december-nummeret og af dette nummer af bladet, så må den bestyrelse, der vælges på generalforsamlingen i år nødvendigvis blive meget forskellig fra den, der tiltrådte i 1984. Situationen er følgende:

NUV.BEST.	PÅ GENERALFORSAML.	BEHOV
MKj	fratræder	ny kandidat
MBø	fratræder	ny kandidat
JTr	fratræder	ny kandidat
VO1	på valg; genopstiller	
JLo	på valg; genopstiller	
÷ 1. suppl		ny kandidat
÷ 2. suppl		ny kandidat

Ved redaktionens slutning har kun 3 kandidater meldt sig:

Ole Hempel, København
Jytte Henningsen, Randers
Jan Olsen, Nivå

Men man kan opstille i hele perioden frem til generalforsamlingen, - og på selve generalforsamlingen!

Valgbare er alle medlemmer af RRK, som tillige er medlemmer af DKK.

INDSENDTE FORSLAG

Der er indkommet følgende 3 forslag til generalforsamlingen fra Allan og Pia Schrattenholz:

1. FORSLAG:

For at blive optaget på klubbens hvalpeliste skal begge forældredyr være HD-fotograferet og resultatet offentliggjort i klubbens blad, hvilket er gratis.

MOTIVERING:

Seriøse opdrættere i mange andre lande har forlængst erkendt, at vejen til bekæmpelse af arvelige sygdomme går gennem åbenhed og et fælles bekæmpelsesprogram. "Åbenhed" er det modsatte af "tabu", og tabu omkring HD praktiseres fortsat i Danmark. Lad os som modne opdrættere sige ja til ovennævnte forslag. Forslaget er ingen restriktion, - kun en tilkendegivelse af, at vi også i Danmark ønsker at lave seriøst avlsarbejde med RR.

2. FORSLAG:

Sidste afsnit i § 5 i klubbens love ændres til: Stemmeberettigede og valgbare i alle klubbens anliggender er samtlige medlemmer, der ejer en RR, og som har betalt kontingent senest 15/1 samme år.

MOTIVERING:

1. Det bør være de stationære medlemmer, som får indflydelse på klubbens anliggender. På den stiftende generalforsamling 1982 blev den nuværende ordlyd indført i klubbens love for at undgå, at et enkelt medlem kunne stille til generalforsamlingen med f.eks. 20 personer, som betalte kontingent og dermed blev i stand til at lave en fuldstændig omvæltning. Den nuværende ordlyd giver ifølge brev til Lone Lorenzen af 7/11 fra DKK mulighed for at lave en sådan omvæltning, - derfor ændringsforslaget.

2. Klubbens økonomi kan belastes i væsentlig grad, hvis kontingentindbetalinger fordeles over en større periode. Dette vil også medføre mindre handlings-

frihed til at lave økonomisk afhængige arrangementer.

3. FORSLAG:

Vi anmoder hermed bestyrelsen om at offentliggøre breve af væsentlig betydning for klubbens arbejde, herunder brev fra Kennel Torhuset og Kennel Troldborg, behandlet på bestyrelsesmøde den 30/9 84.

MOTIVERING:

For at medlemmerne kan tage stilling til klubbens arbejde og dermed aktivt være med til at give klubben dens profil, er det vigtigt at medlemmerne får indblik i baggrunden for forskellige beslutningsprocesser.

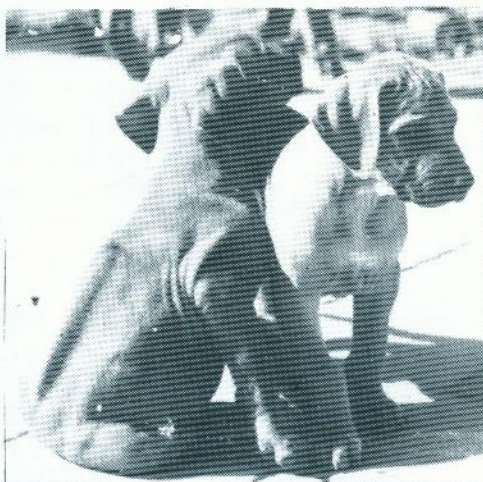
Allan og Pia Schrattenholz

A F S T E M N I N G E N

Det er i klubbens indlysende interesse, at alle, som synes, at de kan afse tid og kræfter, møder op på generalforsamlingen, - for at bidrage til drøftelsen og - meget gerne - for at stille op som kandidater til den ny bestyrelse.

Men kan man ikke møde selv, er det, ifølge § 13 i lovene, muligt at give sin mening tilkende ved en fuldmagt.

- Det er en betingelse, at hverken den, som udsteder fuldmagten, eller den, som udøver den, er

i kontingentrestance på dagen for generalforsamlingen.

F U L D M A G T

Undertegnede giver hermed

.....

min fuldmagt til at stemme på mine vegne på generalforsamlingen 21. 4. 1985.

.....
(underskrift)

- Det er en forudsætning, at ingen af medlemmerne er i kontingentrestance på dagen for generalforsamlingen.

ÅRETS HUND 1984

KENNEL BITTE-NUS

VIBEKE OLSEN Mariehøj 411, 2990 Nivå Telefon 02-24 31 89